

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXI.

Nr. 18

Braşov, Miercuri 23 Ianuarie (5 Februarie).

1908.

REDACTIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Serisori nefrancaţi nu se
primesc.
Manuscrisuri nu se restituie.
Inseraţie
se primesc la Administraţiunea
Braşov şi la următoarele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena la M. Dukas Nachf.,
Nux. Augenthal & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelt Nachf., Anton Oppelk.
In Budapesta la A. V. Golb-
ger, Ekstein Bernat, Iuliu Lo-
pold (VII Erzsébet-körut).
Preţul inserţiunilor: o serie
garmond pe o coloană 10 banf
pentru o publicare. Publicări
mai dese după tarifa şi invo-
ială. — RECLAME pe pagina
I-a o serie 20 banf.

GAZETA apare în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
M-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
M-rii de Duminică 6 fr. pe an.
Se primumă la toate ofi-
cile poştale din lătră şi din
atâră şi la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Braşov:
Administraţiunea, Piaţa mare
cârgul înului Nr. 80, etajiu
I. Pe un an 20 cor., pe şase
luni 10 cor., pe trei luni 6 cor.
Cu dusul acasă: Pe un an 24
cor., pe şase luni 12 cor., pe
trei luni 6 cor. — Un esem-
pliar 10 banf. — Atâr abonam-
entele, cât şi inserţiunile
sunt a se plăti înainte.

Tragedia din Lisabona.

Vestea despre asasinatul căruia i-a căzut victimă regele Carlos al Portugaliei şi fiul său cel mai mare prinţul de coroană Luiz Philippe, a străbătut peste ţări şi peste mări ca un moment pentru capetele încoronate din toată lumea. Sunt de tot extraordinare vremile de azi şi numai poate fi invidiat nimeni din aceia, pe cari soartea i-a pus în fruntea statelor şi a popoarelor şi le-a destinat bucuriile şi sarcinile ce le au purtătorii coroanelor.

Regicidiul din Lisabona a făcut ca la vestea lui toată lumea să se întrebe: de ce? Care e cauza? Fost'a un atentat săvârşit ca multe altele de anarhişti, cari nu aleg între buni şi răi, între binefăcători şi asupritori, între domnitorii cei ce îşi sacrifică viaţa pentru binele ţării şi al popoarelor lor, ori dintre cei-ce duc o viaţă fără grije lăsând poporul în plata Domnului şi a creaturilor, cari se îndesă în jurul regilor şi se linguşesc pe lângă ei ca să poată să guste puterea şi să o exploateze pentru satisfacerea poftelor şi ambiţiunilor lor.

Cea dintâi ştire ce s'a răspândit în legătură cu faptul, că familia regală a fost atacată cu focuri decarabină de către un grup de oameni ce eşiseră în calea trăsuri regale, a fost că atentatul l'au săvârşit nişte anarhişti. Curând însă această faimă a fost desminţită prin faptul, că şeful ucigaşilor, care a fost omorât de gloanţele de revolver ale poliţiştilor, este după cum s'a constatat, fostul învăţător popular Buica, care devenise unul din conducătorii conjuraţiei republicane. Aşadar regele şi cu prinţul moştenitor portugez au fost victime conjuraţiunii republicanilor. De unde urmează că nemulţămirea cu casa domnitoare şi cu starea lucrurilor în regat a jucat cel mai însemnat rol în această tragedie înfloritoare.

Regele Carlos desigur că nu a fost tiranul, cum îl descriu adversarii

lui şi ai monarhiei, a fost mai mult omul care a luat lucrurile mai uşor, şi în optimismul său egoist a neglijat marele sale îndatoriri faţă cu poporul mult decăzut şi săracit în raport cu strălucirea şi bogăţia de odinioară. Chiar şi în ziua ultimă a vieţii sale se spune că regele Carlos nici nu s'a gândit la posibilitatea unui atentat contra sa, deşi i s'a dat să cunoască, că spiritele sunt inversunate. Aceasta inversunare şi ură însă în realitate se îndreaptă contra ministrului-dictator Franco, care este invinuit de toţi, care poartă vina principală la cele petrecute, şi-a împins ţara cu deasila în rezistenţă. Regele Carlos era prea slab, se răzâma în sprinţul ce i-l oferea regele Angliei şi se încredea prea mult în firea liniştită şi blândă a Portugezilor.

În adevăr cele 5 milioane de Portugezi au, dovedit ca orice popor cu puterile materiale şi spirituale sleite, multă răbdare şi fire pacinică încât regele ucis se lăuda, că nu e lipsă de gendarmi, decât numai pentru oraşele mai mari. Dar şi răbdarea Portugezilor a trebuit să aibă un sfârşit, mai ales că mizeria lor mergea crescând, având o ţară aşa mică fără de resursele cele mari şi bogate ale coloniilor de odinioară, o datorie de stat de 5 mii de milioane. Regele Carlos voia să îmbunătăţească situaţia economică a poporului, şi dădu ascultare sfatului regelui Eduard al Englietei de-a nu se atinge de constituţie, şi a continua să guverneze în sens liberal.

Poate că Carlos II ar fi putut să câştige încă simpatii poporului său, dar păcatele l'au pus să stârue în în acelaş timp pentru a i-se mări lista civilă şi să dea ascultare unui consilier ca Franco, care-i promitea că va duce toate la bun capăt spre mulţumirea regelui.

Regele deveni astfel nepopular şi sfârşitul a fost catastrofa de Sâmbătă. Republicanii neagă că ar fi luat parte la atentat. Dar ei se ridică pretutindeni şi ţara se află într'o fier-

bere şi desbinare cum n'a mai fost. Tânărul rege nou Manuel II a moştenit tronul în cele mai grave şi periculoase împrejurări şi dacă totuşi n'ar fi lucistea vreedată, va avea s'o mulţamească mamei sale, reginei văduve Amalia, care este mult iubită de popor şi s'a apropiat şi mai mult de inima lui prin curajul dovedit în ora cea gravă a primejdiei, sărind să acopere cu trupul ei pe fii săi. Provedinţa i-a salvat viaţa şi poate că aceasta să contribuie încă şi la salvarea dinastiei portugeze.

Moartea regelui Portugaliei şi camera ungară. Pe când se anunţă că Majestatea Sa Francisc Iosif I a fost primul monarh, care a trimis o telegramă de condolenţă reginei văduve a Spaniei, pe atunci — lucru caracteristic — guvernul şi vicepreşedintele camerei ungare au convenit, ca să nu facă în parlament nici o amintire despre moartea regelui asasinat. După înţelegerea dintre Návay şi ministru preşedinte Wekerle, presiul camerei nu a făcut nici o amintire în memoria regelui Portugaliei. Se zice, că din cauza că mai mulţi membri ai partidului independist au ameninţat, că vor protesta în contra expresiunii condolentei, că şi ei ar condamna pe regele tiranic. Poate mai potrivit era dacă aceşti domni independişti şi-ar fi văzut şi bârna din ochii lor.

Socialiştili austriaci şi autonomia naţională.

Aplanarea conflictelor naţionale din Austria a trecut din domeniul discuţiei dogmatice, într'un început de realizare practică. Vehemenţa pătimasă s'a tocit. Echitatea e ridicată la rangul de principiu, şi nu poate să mai dureze mult până ce întreaga chestiune nu va intra în ultima fază a rezolvării definitive.

Presiunea cea mai intensivă întru sanarea defectelor sociale o eserecită aproape în toate statele partidul social-democrat. Legile politico-sociale din Germania sunt un efect al partidului socialist. Franţa, Italia etc. în legiferările lor sunt direct şi puternic influenţate de programele partidelor social-democrate.

Socialiştili austriaci s'au scris în primul rând în programul lor rezolvarea conflictelor naţionale. Teoriile deputatului so-

cialist Karl Renner sunt baza politicii naţionale ale acestui partid, care se resumă în autonomia naţională.

Joia trecută reprezentanţa partidului social-democrat german din Bohemia ţinu sfat în Praga dimpreună cu deputaţii social-democraţi germani din Bohemia în vederea alegerilor dietei provinciale din Bohemia, cari se vor ţinea în scurtă vreme. Pe lângă hotărârea de a se desvolta cea mai întinsă agitaţie pentru introducerea votului universal şi în alegerile dietelor provinciale s'a discutat şi chestiunea aplanării conflictelor naţionale dintre Germanii şi Cehii din Bohemia şi s'a adus o rezoluţie unanimă din care estragem următoarele:

Partida social-democrată germană crede, că rezolvarea problemei naţionale să poate face numai pe calea »autonomiei naţionale«, care singură poate garanta »libertatea« popoarelor şi »independenţa« hotărârea afacerilor proprii. Autonomia naţională nu se poate realiza până ce dietele provinciale şi reprezentanţele comunale sunt stăpânite de proprietarii mari şi de clicele privilegiate capitaliste. Ea poate fi realizată numai dacă administraţia internă va fi luată din mâna burocrăţiei, duşmane poporului şi va fi dată corporaţiunilor comunelor, districtelor şi cercurilor alese pe baza votului universal egal.

Noi cerem, drept aceea, atât pentru poporul german, cât şi pentru poporul ceh din Bohemia, guvernare proprie şi administraţie proprie. *Popoarele vii şi nu graniţele istorice au să aducă hotărârile.* Pentru democraţia socială din Bohemia nu există nici »ţară de coroană« nici »drept public«, ci numai dreptul viu al amânduror naţiuni de a se guverna singure. Pretindem deci:

1) Ştergerea privilegiilor electorale şi introducerea votului universal egal pentru dietele provinciale, şi pentru reprezentanţele districtuale şi comunale.

2) Impărţirea Bohemiei în cercuri naţionale, cari vor fi administrate de conzilierii cercului aleşi pe baza votului universal, egal.

Nu se tratează numai de limba oficiilor, în transacţiunea naţională, ci de dreptul fiecărei naţiuni de a avea înştiinţă directă în ocuparea tuturor oficiilor. Pretindem oficanţii germani, pentru Germanii, cehi, pentru Cehi. Pretenziunea ca oficanţii să cunoască amândouă limbile o considerăm de superfluă. Pentru-că a servit în repetite rânduri în istoria Austriei ca poporul Ceh să fie ingenunchiat de oficanţii germani, tocmai pentru-că vorbeau limba cehă.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Foile de trandafir.

(Nuvelă).

— Urmare. —

— Vă salut, signora! Aţi auzit bine nu-i aşa? Pentru mine nu sunteţi o senhoră cu acel h dela ţară, care te face să caşti prea tare gura. Imi sunteţi o signoră*) italienească şi un emigrant al Veneţiei! Vă aduce azi o poezie, închinată de vestitul Leonardo da Vinci celei mai mândre dintre frumşele patricienelor, Andreina Passarini.

— Iară, signore? Iti mulţamesc, dar eu cred, că poeziile noştri din Italia au fost numai nişte suflute pătimase. Toate sonetele, toate quadrilenele lor, toţi concetti lor preamăresc fiinţa cea mai frumoasă. Cu nume osebite, dar tot aceeaş: patriciana cea mai mândră şi curată, răpită de flăcările dragostii, o zână gata să se închine adoratorului emfatic.

Strămoşii mei şi rapsozii d-tale au fost ei altceva, decât nişte vizători sâr-

mani, traşi pe sfoară de aceeaşi dulcime? O să-mi cântaţi acest sonet; eu însă nu mă însufleţesc de poeziile lui Leonardo de fel... Andreina aceea a fost fără doar şi poate unica lui dragoste, ca şi la ceilalţi.

— Nu-l luaţi în nume de rău, signora. Din cititele d-voastră şi din recitaţiile mele a-ţi aflat, că el a fost un pictor vestit, că a fost zugrav şi arhitect totdeodată. Dar a fost şi mai mult. Tot ce arta omenească a putut afla mai nobil, mai desăvârşit, el s'a încercat să ajungă. Mă-nile lui de lucrător fură pentru frumşete ceea ce fu creerul lui Pico de la micandola pentru omierie. Da, într'adevăr, el a înălţat domuri pe locul Templelor, a împodobit cu frescuri palatele, dar aşa i-a fost dat, ca numele lui să rămâie legat de toate măreţiile amintirii. Principii primară dela el pahare şi ulcioare ciselate, de fi-neţa cărora şi azi ne minunăm. Împodobi mormintele bărbatilor mari cu statui triste şi reci, cari vor dăinui în veşnicie; pene-lul lui împodobi în chip neasămănat zapi-sele şi chrisoavele vechi; ştiinţa războiului şi a mecanice, lucrul zmlăţuitului, cunoaşterea trupului omenesc, se îmbogăţia mult din iscusinţa lui, a cărei vioiciune abia în veacul nostru am aflat'o... şi mai mult, decât toate, signora, omul

acela mai afla timp şi pentru versuri, cari n'ar fi făcut ruşine nici lui Dante, nici lui Petrarca.

— Foarte bine, prietine... Să te auză acum Leonardo din cea lume, cum s'ar însufleşi!... dar bine, e un erou, deci sonetele lui trebuie să fie bune.

— O, signora! Ştiinţa şi geniul trebuie să-i fi fost streine, când a scris aceste versuri, pe cari le luaţi în râs. După cum imi inchipuesc eu, el se îmbracă în haine de gondolier, aşă îngâna el cu toată patima, fără îndoială sub ferestrele mândrei, acel cântec de dragoste jalnic. În versurile astea, el cântă desnaşdejdea aşteptării, jela durerii lui netărmurite, şi oare de ce?

— Bietul Leonardo — n'a putut străbata prin poarta cea mare a inimei Andreinii, abia cuteza să facă aceste versuri tainice; ele sunt pline de umilinţă. Nu se vede în ele nici o urmă de mândrie neînvinşă, de sumeţia Italianilor; sunt tremurul vorbelor neaşteptate, suspinele unei jeli netrecătoare.

— Şi, i-a fost greu acestui geniu, Signor, să cucerească inima celei Passarini, care ori-cum tot trebuia să-l admire.

— Sunt inimi femeieşti, cari nu se lasă răpite de admiraţiune, signora, când chiar acela, care le doreşte ar putea să le

inspire acest simţământ, şi... aceasta a fost una asemenea. Sunt inimi, cari sunt cuprinse de o alipire către casă, către familie, o alipire către bărbat. Pentru ceilalţi ele păstrează numai dispoziţiuni suflateşti. Nu ia în seamă suferinţele aceluia, care le ascunde în faţa lor, şi ar sfârta ca o fiară infuriată pe acela care ar cuteza să le-o spună pe faţă.

O! frica de o astfel de privire, de un astfel dispreţ, când vrem să fim auziţi! Când vrem să ne spunem adevărul inimii! Să poate ca Leonardo să fi fost îndrăgît în acea fiinţă cu sufletul curat; şi se poate ca Andreina, să nu fi îngăduit adoratorului ei cutezător nici a-i spune adevărul, când ademenită de sunetul pătrunzător şi îndepărtat, ea asculta, în nelinişte, cântecele de dragoste, îngânate seara într'o gondolă lucitoare.

Aţi înţeles bine acest fel de a-şi spune aşa de bine, aşă de frumos dorul inimii.

— Eu cred, că nu. Eu nu-i cunosc patima. N'am trăit cu el în acele timpuri neînţelese, în care oamenii se redeşteptară în lumea idealului frumşetii. N'am cunoscut nici minunăţile Veneţiei împărăteşti, nici seratele strălucitoare de pe canalurile ei. Cei-ce sufereau prea mult în inima lor umblau căutând calea undelor, şi erau fe-

*) pronunţă: sinlora.

Aceste sunt principiile partidului socialist din Austria întru aplanarea conflictului național.

Autonomia națională e deocamdată crezul socialist. Și dacă încercăm să tragem o paralelă între stările liniștite, între tonul academic, între cumpănirea înțeleaptă a dreptului și adevărului cu care să discutăm chestiunea aceasta vitală pentru existența și progresul unui stat, în Austria; și între stările noastre nervoase, între tonul de grajd, între patima distructivă, tendințioasă și rea voință în aceiași chestiune la noi — ajungem tot mai mult la convingerea că întregul secol al XIX cu toată lumina, cu tot curentul democratic nutrit de idealul libertății, scurt cu toată cultura lui — a trecut pe lângă țara noastră ca un vis urât, ca un monstru anti-progresist-retrograd și feudal, căci, vezi doamne, până și discuția teoretică a unei autonomii naționale la noi țiar încărcă ani de pușcărie și imense pedepse în bani. Dovadă amenințările presei patriotice când cu apariția cărții d-lui Aurel Popovici: »Statele-Unite ale Austriei-mari«.

Ziarul »Conservatorului«, organul oficial al partidului conservator publică în fruntea ediției de seară dela 20 Ianuarie a. c. următorul comunicat:

»In ședința din 18 Ianuarie, Comitetul executiv al partidului conservator luând act de comunicarea ce d-l Tache Ionescu a făcut d-lui P. P. Carp, șeful partidului conservator, cumcă d-sa și cu amicii d-sale vor să procedeze la o organizare separată, a hotărât să considere această declarațiune ca o demisiune din partid«.

Asasinarea Regelui Portugaliei.

Descrierea completă a atentatului.

Din Lisabona se comunică date precise asupra modului în care s'a comis atentatul.

Deși prefectura poliției înștiințase pe mareșalul curții, că a descoperit o conjurație, care a decis asasinarea chiar pe ziua de azi a regelui, totuși familia regală a plecat într-o trăsură, dela Villaviciosa, spre Lisabona. În urma trăsorei călăria un aghiotant regal.

Deoarece la Lisabona e acum vreme frumoasă, adevărată primăvară, familia regală a plecat într-o trăsură deschisă.

În trăsură erau patru locuri; cele de sus erau ocupate de regele Carlos și de regina Amalia, iar cele din față de prințul moștenitor Ludovic Filip și infantul Manuel.

Până în strada arsenalului echipagiul regal a trecut fără nici un incident, prin grupuri mari de oameni cari circulau pe străzi. Deoarece la plecarea echipagiului regal din Villaviciosa poliția din Lisabona nu fusese avisată, nu se vedeau pe stradă prea mulți polițiști.

În strada Arsenalului, în apropierea primăriei, se afla un grup de oameni. Când trăsura regală s'a apropiat de aceștia, ei, nelimpedicați de nimeni, au încunjurat trăsura, și scoțând în grabă puștile pe cari le țineau ascunse sub hainele lor lungi, au început a descărca focul asupra familiei regale.

riciți dacă ajungeau și numai câteva cuvinte în sborul lor la urechea iubitei nepăsătoare. N'am cunoscut dulceața nesfârșită, cânt, cânt stelelor jalea inimei mele. Nu mai sunt vremile de atunci, nu-mi mai străluce ochilor podoaba artelor, ca să pot înțelege gândul lui Leonardo. Și, de vream să aflu taina suferinței dragostei neascultate, trebuie să mă mărginesc în judecata zilelor de azi.

Erau pe atunci serate frumoase, dar au fost ele mai frumoase ca cele de azi? Aveau ele aceeași dulceață? Boarea dulce și plăcută alina oare, ca să umple sufletele tulburate de patimă de un dor după lacrimi? Era pe acea vreme chip să farmeci sufletele, ca amurgitul minunat al serilor Braziliei.

Toate tac molcom în jurul nostru, liniștite și odihnite. Colo departe se înalță sub acoperământul d'stele lucitoare, Corcovado, de vale se întind de-asupra apei, ostroavele Pay și May, ca niște piei uriașe a unor pachidermi culcați; palmierii rari se leagă pe coama lor; iar în zare se pierde Villeangnon în ceata lui de ostroavioare. Orașul zace îngrămadit pe țărnișuri și răslățit în valea întunecată; o ce frumos, o ce frumos, o ce vesnic, o cum ași vrea să am puterea frii aceștia!

(Va urma.)

Viziții dădu bice cailor, vroid să pornească în goană printre atentatori. Un glonte îl nimeri însă și îl răsturnă de pe capră. Alte focuri răsunară imediat și trei gloanțe străbătură corpul regelui, care rămase mort, alte trei gloanțe nimeriră pe prințul moștenitor, iar tânărul prinț Manuel fu ușor rănit. Regina, ca prin minune a scapat neatinată.

Aghiotantul regal ucise în acest timp pe unul din regicizi, iar poliția sosind în grabă, a ucis pe alți trei. În total au luat parte la atentat vre-o 20 de persoane.

Declarația ambasadorului portugez din Viena.

Ambasadorul Portugaliei din Viena, contele Paradi, întrebând de un ziarist, declară că în Europa s'a exagerat mult cele petrecute în Portugalia.

În anul trecut, el a declarat unui ziarist, care se prezentase la ambasadă, că primul ministru Franco e stăpân pe situație și că familia regală se află în afară de ori ce primejdie.

În timpul din urmă situația s'a schimbat însă pe neașteptate. Opoziția, care până acum întrebunța în lupta ei mijloace loiale, a trecut de partea revoluționarilor. Republicanii au intrat în acțiune și această mișcare a încurajat pe anarhiști.

În luna Noemvrie prințul moștenitor, care se lăsase influențat de republicani, a eșit din pasivitate, a făcut atent pe tatăl său asupra gravității situației, cerându-i să revie la formele constituționale. Don Carlos drept ori ce răspuns l'a exilat pe câtva timp pe prințul moștenitor, și abia după o lună l'a repermis la palat. Regele își urma cu încăpăținare planul pe care și-l croise.

La începutul lunei Ianuarie s'a comunicat în străinătate, prin reprezentanții statului știrea, că Don Carlos se pregătește pentru o lungă călătorie în Brazilia, pentru a vizita pe președintele republicei.

Părea că Don Carlos cocheta cu republicanii. În acest timp însă o puternică disidență a progresiștilor s'a unit cu republicanii.

În tot cursul lunei Ianuarie poliția din Lisabona n'a făcut alta decât a dușo într-o goană contra intrunirilor republicanilor.

Un caz de cenzură în Europa n'a putut afla nimic despre evenimentele sângeroase cari s'au petrecut în ultimele săptămâni în Lisabona. În Ianuarie au fost număroase ciocniri sângeroase între republicani și poliție. Au căzut număroși morți.

La 31 Ianuarie două regimente din garnizoana Lisabonei au trebuit să fie dezarmate.

Atunci se decise în secret la palat disolvarea parlamentului. Secretul acesta a fost atât de bine păstrat, încât republicanii l'au aflat curând, și a doua zi toată Lisabona știa că regele a iscălit decretul pentru disolvarea parlamentului.

Probabil, că acest nou pas al regelui Carlos a fost semnalul pentru republicani ca să treacă la fapte de acelea, pe cari le-au comis alaltăeri, și cari au îngrozit pe toată lumea.

Antecedentele asasinatului din Lisabona.

Luptele intensive pentru libertate ale unui popor acompaniat de o tradiție culturală temeinic dezvoltată, imprimă caracterului etnic nestrămutată voință, de a nu suferi despotism și volnicie. Popoarele romane au trecut prin școala asta scump plătită și astăzi »mâna de fer« a guvernelor autocratice să isbește de voința de fer a popoarelor acestora. Rezultatul e tot deauna o catastrofă. Portugalia a ajuns la o astfel de catastrofă. Iată în scurt împrejurările cari au dus la atentatul din Lisabona.

Regele Carlos I s'a urcat pe tron la 1889. Poporul îl primise cu mare simpatie, vedeau intrupate în el planurile mari ale politice de colonii. Vestile ce sosiau din colonii, deveneau tot mai triste, revoluțiile din colonii și conflictele diplomatice subminau prestigiul țării și efectul lor fu o nemulțumire generală.

În 1892 izbucnește criza financiară. Regele în vederea greutăților abzice de o parte din lista civilă, reduce contingentul armatei. În coloniile africane izbucnește revoluție și numai cu ajutorul englez și german poate fi înăbușită. Cafferii asediază portul L uorenzo Marquez, dar sunt respinși.

În Goa, colonie din indii și pe insula Timor revoluția e în febre. Nemulțumirea crește și partidul republican câștigă teren tot mai mare. În Oporto, al doilea

oraș al Portugaliei, reușește chiar la alegeri candidatul partidului republican; și e primit la Lisabona cu mari ovații și manifestații antidinastice, reprimare cu forța, de puterea armată.

Antidinasticismul a fost nutrit de încă un incident fatal, al cărui rezultat direct pare să fie atentatul de Duminecă.

Regina văduvă Maria Pia ajunge în calamități materiale, iar regele, fiul ei, e silit să le acopere din lista civilă. Astfel ajunge și el în încurcături materiale. Guvernul e silit să aducă înaintea cortezului un proiect de lege prin care să cere aranjarea chestiunilor financiare ale casei domnitoare. Nu numai regeneratorii, partidul, extrem ci chiar și moderații progresiști iau poziție împotriva proiectului și să pornește un resens și agitație nebună. Guvernul abzice iar regele îl încredințează pe Ioas Franco cu constituirea cabinetului dându-i puterea ca în cas de renitență să disolve parlamentul și să guverneze fără parlament prin ordinațiuni.

Franco își constituie în 1906 cabinetul. Parlamentul se opune proiectului pentru aranjarea chestiunilor financiare ale casei domnitoare, disolvă parlamentul și cu prima ordinațiune face din proiect — lege. De teama nemulțumirei în armată ridică tot prin ordinațiune solda oficerilor. Și de aici înainte se începe adevărata domnie dictatorială.

Libertatea presei a fost cassată, adunările politice de ori-ce natură interzise, libertatea cuvântului călcată cu forța; reprezentanțele orașelor desființate iar în locul lor au fost puși comisarii regali. — Scurt, un regim dictatorial autoritar, fără multe scrupule. Să zice, că regele Angliei i-ar fi tras atenția regelui Carlos I la urmările unei astfel de procedări — dar fără folos. — Franco promisese că va escrie alegeri nouă dacă se vor liniști spiritele — promisia n'a fost executată, terorismul urmat. Furia nemulțumirei crește din ce în ce, agitația fierbea în ascuns, la rezultatul tuturor acestora, asasinarea regelui și prințului moștenitor.

ȘTIRILE ZILEI.

— 22 Ianuarie v.

Baritonul Nicolae Corfescu. Cunoscutul bariton Nicolae Corfescu, apreciat și de lumea muzicală din afară — s'a reforsat după un lung turneu, plin de succes în patrie. Orașele din România îl primise cu brațele deschise, iar vocea lui seceră admirăția tuturor.

Șvabii din Bănat dau tot mai multe semne de viață. Nu de mult au ținut în Vârșet o adunare generală binecercetată. S'au discutat chestiuni politice, în deosebi chestiunea votului universal. Au luat cuvântul locuitorul din Vârșet, Filip Schmidt și a vorbit despre stările școlare din Vârșet. În aceste școli, zise, limba maternă e pe deplin neglijată și elevii șvabi nu învață să citească, să scrie și să socotească în limba lor maternă. Limba maghiară o uită îndată ce părăsesc școala și astfel devin niște schilozi în privința spirituală. Și religiuina se propune în limba maghiară. Schmidt a propus între aplauzele adunării să se adreseze o petiție consistorului romano-catolic, în care acesta să fie provocat de a introduce imediat studiul religiuinei obligator în limba germană în toate școlile comunale și aceasta cu atât mai vârtos cu cât consistorul actual a declarat deja, că va face destul dorinței populațiunei germane. S'au mai decis a se face cu noscut comisiunea școlare din Vârșet, că întreaga poporațiune a orașului pretinde, ca în școli să fie mai intenziv studiul limbei germane.

Slovac condamnat. Și gluma și satira sunt călcări de lege în țara curuților. Împăratul Wilhelm mai acum trei ani a permis edarea unui întreg volum de glume și satire făcute pe contul lui. La noi Slovacul Gedeon Turzo a fost condamnat de curtea cu jurați din Budapesta la 4 luni temniță grea, pentru că a scris niște versuri într-o foaie humoristică, în cari vorbea de întemnițării din Rozenberg și mai ales despre preotul Hlinka.

Nici un cuvânt româneste. Organele politieneste din țerita noastră patrie nu încetează să-și scoată în relief sentimentele patriotice. Prețul e indiferent. Fie chiar și călcarea legii sau bruscare sentimentelor unui neam întreg.

Sarlot Domokos, căpitanul poliției din Arad, încuviințează adunarea populară pentru votul universal a socialiștilor din Arad numai după ce interzice să se țină discurs sau să se prezente vre-o rezoluție în limba românească la această adunare.

Avis lui Argus!

Teatru în Budacu român. În ziua de Anul nou, serie I. Baciu, diletanții din Șoimuș au jucat teatru în Budacu românesc, cu care ocaziune s'a ținut poporului între acte și 4 vorbiri »Despre cultură și teatru«, »Despre limba română și curățirea ei de cuvinte streine«, »Despre portul românesc« și »Despre folosirea timpului în lucrare«, căci timpu-i aur. S'au expus la vederea publicului: Modele de țesături din ornamentica română, spețe cu dinți de aramă și de oțel, foarte practice pentru țesut și ieftine, aparat pentru fertul laptelui, de lipsă în orice gospodărie, cari se pot procura pe calea tovărășiei agricole din Șoimuș cu prețul original. Pe Dumineca viitoare diletanții noștri sunt invitați de a juca teatru în Bărla.

Prelegeri economice în Zernești. D-l învățător Ioan Pop din Șinca vechiă, în calitate de emis oficial al Reuniunii agricole comitatense, a ținut în sala școlii românești din Zernești, trei prelegeri populare economice în Duminecele din anul acesta. Prelegerile foarte interesante, au fost ascultate de un număr însemnat de țărani. A vorbit despre economia vitelor și lucrarea pământului. A patra și ultima prelegere o va ține în Dumineca următoare la 2 oare p. m. — Co.

Mizerie între lucrătorii din America de Nord. În anul acesta se vestește, că mizeria în sânul muncitorimei din America a luat dimensiuni cu totul extraordinare. Precum arată statisticile lucrătorilor americani sunt de prezent acolo cu 400,000 mai mulți muncitori fără de lucru, decât erau înainte cu un an. În New-York le merge mai rău și nu mai puțin de 4000 meseriași și lucrători nu află ocupațiune.

Reuniunea de ctire din Valea-Mare. înființată pentru răspândirea ideii de stat în creerii munților noștri, și-a ținut, serie »Rev. Bistriței«, adunarea generală în 19 Ianuarie. Și-a ales de prezident pe preotul rom-cat. Kopatz din Rodna.

Din Arhidieceza Blajului. Cetim în »Unirea«: Vice-protopopul Ibașfalăului George Simu, a fost numit protopop actual. — Parohul Ciungei Ioan Moldovan, a fost numit vice-protopop onorar. — Administratorul parohial din Casonul-mare, Artemiu Boieru, a fost numit de paroh.

Starea sămănăturilor. Conform noului raport, ce l'a dat ministrul de agricultură pe baza corespondențelor economiei, timpul umed din a doua jumătate a lunei Decemvrie a fost favorabil pentru terminarea sămănăturilor. Gerul aspru din Ianuarie însă a stricat mult sămănăturilor, ne fiind acoperite de zăpadă. Cu deosebire în ținuturile unde sămănăturile aruncate în pământ au fost în pragul iernei în stadiul de încolțire, — se simte mult lipsa zăpezii. Din raport urmează, că grâu s'a sămănat pe o întindere mai mică, decât în anul trecut, asemenea rapița și orzul de toamnă. — Ce privește România de aici vin știri îmbucurătoare despre sămănături. Ploile mari au făcut posibilă lucrarea comitetului. Timpul în general e favorabil pentru sămănături.

Nou! lupte cu bandele macedonene. Se anunță din Salonic că o luptă violentă a avut loc în apropiere de Frastani, în districtul Seres între o bandă bulgară și trupe turcești. Banda se retrăsese într-o peșteră de unde arunca bombe asupra trupelor. Banda s'a împotrivit până seara cu toate atacurile vehemente ale trupelor și cu toată bombardarea din partea artileriei. Doi soldați fură uciși și mai mulți alții răniți. Se crede, că mai mulți comitații cari aparțineau organizațiunei revoluționare a lui Sandansky, au denunțat autorităților locale celelalte bande pentru a le înlocui progresiv cu bande ale organizațiunei interne. O altă bandă compusă din 20 de Bulgari a fost înconjurată la Perlepe. Un comitații a fost ucis iar ceilalți fură prinși. Pe de altă parte se mai anunță că într-o localitate de lângă Monastir s'au găsit la niște țărani un depozit de arme, uniforme și munițiuni. La Ochrida s'a descoperit de asemenea un depozit de arme cum și un plan privitor la mișcarea revoluționară hotărâtă pentru primăvară.

O femeie candidată la deputație. Social-democrații din Praga au hotărât să sprijine cu energie candidatura d-rei Delika, institutoare. la viitoarele alegeri pentru dietă. Social-democrații afirmă că în legea electorală din Bohemia nu există nici un articol care să împiedece alegerea unei femei în dietă.

Noutăți din Sibiu. Joi în 17 Ian. v. s'au început în Sibiu din partea societății meseriașilor români o serie de ședințe literare. Se vor ține în fie ce lună și ta-

xele de 10 fl. de intrare sunt menite a pune basă mesei învățăcelilor meseriași. Despre prima ședință literară ținută cu acest scop voi raporta în curând. Vineri s'a făcut alegerea de protopop al Sibiului post la care au candidat Dr. I. Stroia protopop în Săliște fost prof. seminarial și Dr. V. Bologa directorul școlii de fete a asociațiunii. A fost ales cu 48 voturi față de 29 voturi Dr. I. Stroia. Concertul reuniunii de cântări va avea loc Joi în casa națională.

Favoruri pentru reînțocirea cu trenul în patrie a celor ce vin din America. Ministrul de comerț Kossuth încă mai înainte a dispus, ca pe căile ferate de stat cei ce vin acasă să fie transportați cu bilete de jumătate pe clasa treia, iar muncitorii, cari au fost angajați încă la Fiume de trimisul ministrului de agricultură pentru ceva muncă din patrie, să fie transportați gratuit la locul de muncă. Ministrul a mai dispus, ca să poată călători gratuit dela stațiile din graniță toți acei cetățeni, cari vor putea să și dovediască înaintea șefului respectivei gări, cu o adevărată dela căpitanul de poliție de acolo.

Dintre cei sosiți 2432 pot afla lucru în mine, 12527 la tăiatul pădurilor, 6832 la munca câmpului, 3238 la fabrici, 3141 ca servitori. Cei interesați să se adreseze la centrală sau la oficiile din provincie.

Procesul în contra a 6 anarhiști în Colonia. Înaintea tribunalului penal din Colonia s'a pertractat Mercuri un proces, în care au fost implicați 6 anarhiști; erau acuzați că au lăsat o carte, în care proletariatul e provocat ca în cazul unei mobilizări să și îndrepteze armele nu în contra inamicului străin, ci în contra capitaliștilor, a asupritorilor lor, iar soldații să facă cauză comună cu lucrătorii și în caz de războiu să declare grevă. În aceasta autoritatea vede provocarea la desertiune, neascultare, revoltă și răsvrătire militară. Cei doi acuzați principali au fost condamnați la câte 10 luni, alți 2 la câte 5 luni închisoare.

O moștenire fabuloasă. Ziarul »Daily Telegraph« anunță că acum câțiva ani a murit la Londra un proprietar cazac anume Oluvodkow. Averea acestuia, depusă la o bancă din Londra, ar atinge suma enormă de două sute de milioane. 66 de membri ai familiei lui Oluvodkow au hotărât să trimită la Londra pe un reprezentant al familiei, contele Kapnitzky împreună cu un alt membru al familiei, cari să facă demersurile necesare pentru punerea lor în posesiunea moștenirii. Cei doi reprezentanți au și sosit la Londra.

Dela adunarea Casinei române.

În legătură cu raportul publicat în numărul de ieri al foaiei noastre lăsam să urmeze azi, *discuția de deschidere* al domnului Dr. Nicolae Vecerdeș, ce ni-a fost pus la dispoziție:

Onorată adunare generală!

În 24 Aprilie 1907 a reposedat, de tot pe neașteptate d-l Simeon Damian, vrednicul președinte al casinei noastre și astfel casina a suferit o mare și dureroasă pierdere.

Regretatul Simeon Damian s'a născut în Zlagna din »Munții apuseni« și era un trup cu suflet un voinic și adevărat Român ca toți Românii din acele frumoase ținuturi, cari au fost teatrul multor evenimente istorice de mare însemnătate pentru neamul românesc. Așezându-se ca tânăr avocat aici în Brașov a fost un brav cetățean al statului și al orașului nostru, iar între advocații deștepti, harnici și cinstiți din Brașov și jur, fără deosebire de naționalitate, s'a ridicat și a rămas la întâiul loc de onoare și de bună reputație, așa încât în cariera sa era o mândrie a neamului nostru nu numai în aceste ținuturi, ci în întreaga patrie. A fost și a rămas toată viața sa un credincios și devotat fiu al bisericii strămoșești colaborând printre cei dintâi cu muncă reală, sfaturi înțelepte și cu jertfe materiale la realizarea scopurilor bisericesti și școlare de atâta însemnătate pentru neamul nostru românesc. În viața sa privată era banul, înțeleptul și fericitul părinte și cap al unei fruntașe și respectate familii.

Intrunind în sine, ca un veritabil »self mad man« asemenea calității și virtuții, independența morală îi era o însușire înăscută iar pe cea materială și-a câștigat-o prin propria sa hărnicie și apoi și-a conservat-o cu prudența și cu tactul său în așa măsură încât individualitatea lui ieșea la iveală ca un lucru firesc și se împunea așezându-se cu putere elementară în toate împrejurările vieții publice sociale, unde se afla și unde era vorba de

o activitate serioasă și peste tot de muncă cinstită și productivă.

Ca vicepreședinte și în anii din urmă ca președinte al casinei a făcut acesteia multe și bune servicii într'un timp și sub niște împrejurări, când întreaga societate românească din Brașov se agita și se frământa din cauza unor neînțelegeri și în pătimașe lupte ale căror valuri au pătruns cu primejdioasă vehemență și în casina noastră, și când prin urmare aceasta avea mare lipsă ca să fie condusă de bărbați înțelepți și concilianți precum era dânsul.

Socot deci că îndeplinesc un act de pietate și de meritată recunoștință dacă cu aceasta sărbătorească ocaziune scot la iveală remarcabila figură a regretatului nostru președinte și dacă îi accentuez meritele față de casina dela acelaș loc de onoare pe care îl ocupa el până acum, și am firma convingere, că prin aceasta exprim totodată o unanimă și sinceră dorință a DVoastră a tuturor.

Onorată adunare generală!

Satisfăcând aceasta trebuință sufletească a noastră, ni se impune totodată și datorința ca să căutăm a suplini pe regretatul nostru președinte și anume, așa că marea pierdere suferită prin moartea lui să o reparăm, cel puțin în parte. Azi avem să alegem și să dăm casinei noastre un nou comitet și în special un nou președinte, și acest lucru nu este tocmai ușor când un Simeon Damian, probatul fost președinte și cel mai natural candidat, lipsește dintre noi. În lipsa lui suntem datori a ne da seama bine de situațiunea, în care se află casina noastră azi, pentru că adunările generale din 1905, 1906 și 1907 au ales și reale comitetele casinei cu regretatul Simeon Damian în frunte, având cunoștința, că atât președintele cât și comitetele profesează aceleași vederi și se află în solidaritate de intențiuni cu privire la conducerea și afacerile casinei. Lipsind fostul președinte, care ar fi, după părerea mea, totodată și acum din nou candidatul impus de situațiune la președinție, este o necesitate inevitabilă, ca să se constateze dacă identitatea de vederi și solidaritatea de intențiuni mai există și acum și anume așa fel, ca ele să poată fi și rămănea cu cea conducătoare și considerațiunea hotărâtoare la alegerea noului comitet și a noului președinte.

Are dreptul și este bine ca fiecare membru al casinei să se pronunțe în privința aceasta fie cu sfatul, fie și numai cu votul său. Eu însă mă cred totodată și îndatorat, ca să fac acest lucru, pentru că amintita identitate de vederi precum și solidaritatea de intențiuni au fost între regretatul președinte și între mine așa de pronunțate încât dânsul s'a aflat îndemnat a le da și în adunarea generală din 1905 expresiunea reținută în procesul-verbal al acelei adunări, și pentru că sunt de convingerea, că nu numai eu, ci și comitetele din anii 1905, 1906 și 1907, numai pe aceea bază și în aceea combinație s'au compus și au primit ca să conducă casina. Prezentez deci situațiunea actuală așa cum o înțeleg eu și arăt totodată vederile pe cari le-am și aș dori ca să fie acceptate și aplicate în proximal viitor ca ideii conducătoare, pe scurt în următoarele:

Toată viața socială românească din Brașov se manifestă prin activitatea și lucrările, cari să pornesc să desfășură și să îndeplinească ca muncă organizată în singuraticile organisme ale multelor și feluritelor corporațiuni și instituțiuni culturale, sociale și economice, pe cari le-au înființat Românii brașoveni, de pe vremuri și cari se adăpostesc acum aici în Brașov, sau ca muncă deocamdată răsleată dar tot sub influința acestor așezăminte sau cel puțin în jurul lor. Fiecare din acestea așezăminte își are chemarea și scopul său special și toate la o laltă marea însemnătate culturală, care a făcut și face ca Brașovul să fie unul dintre primele centre culturale românești din patria noastră.

Din punct de vedere al vieții sociale românești de aici din Brașov, rolul conducător și competența de a da directive, revin: casinei noastre și parohiei sfântul Nicolae din Brașov-Scheiu aliate cu parohia soră din Brașov-cetate. Casinei din motivul pentru că ea are chemarea și scopul general de a mijloci, de a cultiva și de a regula contactul social între toți membrii celorlalte așezăminte, cari cuprind sau ar trebui să cuprindă în sine pe toți Românii brașoveni prin ceace casina este sau ar trebui să fie centrul social românesc din Brașov. Parohiilor surori din Brașov-Scheiu și Brașov-cetate, le revine rol conducător și influență hotărâtoare din motivul pentru că ele împreună cu numeroasele lor corporațiuni administrative și cu școlile lor normale și medii, întrunesc în sine în calitate de: parohi, învățători, profesori, epitropi, efori și delegați, aproape

toată suflarea inteligentă română din Brașov, ba sunt necesitate a reflecta și la multe persoane și elemente fruntașe ale inteligenței românești din afară de Brașov și compun astfel în prima linie și în măsură covârșitoare marele centru cultural românesc accentuat mai sus!

(Va urma.)

ULTIME ȘTIRI.

Atentatul din Lissabona.

Londra. 3 Februarie. — Pe când trăsura în care se afla regele, înainta încet, un individ apărând îndărătul trăsurei și descărca două focuri asupra regelui. Primul foc îl nimeri în gât, al doilea în spate. Regele își duse amândouă mâinile la cap și căzu în direcțiunea reginei. În același minut eși un al doilea individ din mulțime și trase asupra moștenitorului. Regina scoase un țipet îngrozitor; și încercă să gonească individul de lângă trăsura lovindu-l din toată puterea cu un buchet ce-l avea în mână și-l primise la sosire. Moștenitorul căzu în brațele fratelui său. — Numai prezenței de spirit a lui Figuera Freira și a unui soldat să poate mulțumi salvarea reginei, unul din atentatori își îndreptase deja arma asupra reginei, dar fu omorât, înainte de a o descărca. Să povestește despre eroismul acestei nefericite regine, care văzându-și bărbatul, murind acoperi cu însuși trupul ei pe moștenitorul. Dar totul era prea târziu. Dintre atentatori trei au fost imediat omorâți, iar mai mulți arestați, doi au murit în temniță luând venin.

Lissabona. 3 Februarie. Atentatorul principal e mort. Se numește Emanuil Buica, de 30 ani, fost oficer subaltern în regim. 7 de cavalerie, apoi învățător în Vinhaes și de 8 ani învățător în Lissabona. Atentatorii vor fi judecați de conziliul de războiu al armatei. Se știe că toți vor fi împușcați imediat pe cale statutarială. Intre ei mai mulți bărbați sus puși.

Corpurile regelui și al moștenitorului au fost transportate seara în castelul Nevjesitides. Inmormântarea se va face în 10 Febr. n. Curtea la porunca noului rege a luat doliu general pentru 4 luni.

Berlin. 3 Februarie. Infantul Emanuel a fost proclamat de rege — regentă nu va avea loc, fiind-că infantul a implinit în Noemvrie 18 ani. S'a ținut conziliu de miniștri sub președinția sa, luându-se dispozițiuni de urgență. Unele știri confirmă că guvernul Franco va rămănea, altele că va face loc unui ministeriu de coaliție în frunte cu Pimantil sau Lima.

Viena. 3 Februarie. M. S. Regele Francisc Iosif a primit vestea printr'un curier trimis de poliția din Viena. Vestea l'a isbit atât de puternic încât n'a fost în stare să scoată nici un cuvânt. Telegrama adresată reginei Amalia o scrisese însuși împăratul.

Roma. 3 Februarie. Regina văduvă Marguerita a Italiei a cărei bărbat căzu jertfa unui asemenea atentat, adresă reginei Amalia, următoarea telegramă:

„Nimeni nu simte durerea dumitale mai bine decât mine“.

Madrid. 3 Februarie. Ultimele evenimente au avut o colosală influență și asupra armatei în care spiritul republican a prins rădăcini adânci. Atmosfera în sânul marinei portugheze pare indoelnică. Câteva ziare anunță că echipagiile a două vapoare de războiu s'au revoltat. În urma unei lupte sângeroase 40 persoane de pe un vapor cari făceau opinie separată se su-puseră rebelilor. În timpul luptei au căzut mulți morți și numeroși mate-loți au fost grav răniți.

Viena. 4 Februarie. Din Badajoz se telegrafiază că toată Portugalia este în plină revoluție. În numeroase orașe au loc ciocniri între trupe și răsculați. La Oporto au avut loc mari vărsări de sânge. Situația lui Franco este disperată. El se află în mare primejdie.

Lisabona. 3 Februarie. Cu toate măsurile luate de guvern pentru a-se impedece o eventuală proclamare a republicei, sosesc știri din Oporto că republicanii ar fi proclamat republica, în cercurile guvernamentale se afirmă însă că n'ar fi vorba decât de niște încercări răzlețe și fără nici o importanță.

Berlin. 4 Februarie. »Vossische-Zeitung« vestește că telegrame sosite din Madrid anunță, că la Oporto a fost proclamată republica. După știrile cari sosesc, situația din Oporto pare să fie extrem de gravă. Au avut loc ciocniri sângeroase.

Bibliografie.

»Luceafărul« Nr. 3 a apărut cu următorul sumar: Mihail Sadoveanu: La paisprezece ani. — C. Ardeleanu: Un glas (poezie). — I. Agărbiceanu: Semnele unei vieți. — Maria Cuțan: Cobzarul (poezie). — Nicolae Brătianu: Mamei (poezie). — Victor Eftimiu: Cărbunarii din Elimba. — O. C. T.: Din lit. străină: Cuiul de Vultur de Björnstjerne Björnson. — O. Goga: În liniștea amurgului (poezie după A. Petöfi). — O. de Cozmutza: Scrisori din Paris. — Cronică: † Gr. Sima al lui Ion. »Șezătorile literare«, Din Germania, Reviste și ziare, Poșta administrației.

Ilustrațiuni: Carpeaux: Bustul lui Alex. Dumas. — Boutet de Monvel: Vara pe malul Seinei. — Boutet de Monvel: La »coco-dette«. — Brâncuș: Bustul unui copil. — Brâncuș: Bustul unui tânăr. — Școala de adulți din Brad.

St. O. Iosif. »Zorile« Dramă istorică în două acte și în versuri. Prețul 1 cor. (10 b. porto).

P. Ispirescu Povestirile nunchiașului sfântos. 1 cor. 50. (10 b. Porto).

Vasile Alexandri. Ediția II diu opere complete. Teatru I.

De cuprinsul următor:

»Soldan Viteazul«, »Mama Anghelușă«, »Herșcu Boccegiul«, »Clevetici«, »Sandu Napoia«, »Surugiul«, »Ion Păpușariul«, »Cucoana Chirița«, »Barbu Lăutarul«, »Paraponisitul«, »Kera Nastasia«, »Haimana«, »Gură-Cască«, »Stan Covrigariul«, »Vivandiera«, »Păcală și Tăudală«, »Scara măței«, »Craiu nou«, »Harță Răzășul«, »Ramășagul«, »Peatra din c să«, »Nunta țărănească«, »Chirița la Iași«, »Chirița în Provincie«.

Prețul 1 cor. 50 b. (20 bani porto)

Biblioteca musicală:

Note pentru voce și piano.

Înlăiu Maiu romanță pentru voce și pian de G. Fl. Fregmereanu, dedicată d-nei Elena Dr. I. Mețianu. Prețul 1 cor. (Lei 1-20) plus 10 bani porto.

Imn festiv și Hora dela Plevna coruri mixte de G. Fl. Fregmereanu. Prețul 1 cor. plus porto 10 bani.

O rosă veștejită cu text nemțesc după Heine și românesc de Matilda Cugler-Poni pentru voce și pian. Prețul 1 cor. plus 5 bani porto.

Diverse.

Prezicătorii timpului. Celebrul meteorolog Matheiu dela Drome avea obiceiul de a dicta prevederile sale meteorologice nepoatei sale. Odată indică pentru o zi de 22 August un uragan din cele mai violente.

Atunci tânăra fată avu un gest de mirare:

— »Dar, unchiule, nu te-ai gândit la ce spui!... zise ea.

— »Pentru-ce, draga mea?«

— »Pentru că în acea zi este onomastica d-tale«.

Matheiu primi de bună observațiunea și adause fără zăbavă:

— »Atunci scrie: Timpul frumos.«

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Responsabil pentru Redacțiune: I. Lupan.

